

til at inspirere. Hvis man i en kommune vitterlig er så heldig, at man kun får en sag hver femte år, har man faktisk mange muligheder for at trække på en vidensbank og dermed også være fuldt bevidst om, hvad man skal gøre i situationen.

Til hr. René Skau Björnsson: Jeg tror også, at det blev bemærket, at jeg i min ordførertale netop henholdt mig til, at der rettes en meget alvorlig kritik mod kommunernes forvaltning på det her område. Og som jeg sagde, er der sat rigtig mange ting i værk. Vi har diskuteret flere initiativer. Vi har i satspuljeregi afsat penge til en række ting. Jeg synes, vi er nødt til at have en måling af effekten af de ting, der allerede er sat i værk, frem for nu igen at lave fuldstændig om på tingene. Det drejer sig jo også om at have tillid til, at de beslutninger, vi har taget, rent faktisk også ændrer på tingene.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Nu synes jeg ikke, det drejer sig om at lave fuldstændig om på alting, men jeg synes, det drejer sig om konstant at justere på et område, som er meget, meget svært, og som er utrolig vigtigt for de børn, det drejer sig om.

Kl. 13.30

Når vi taler magtanvendelse, så handler det om, at man indberetter ensartet i amterne, men det handler så sandelig også om, hvad det er, man skal indberette. Derfor vil jeg godt spørge Venstre, om Venstre synes, det er hensigtsmæssigt, at de magtanvendelsesregler, der eksisterer i dag, ikke gælder, hvis barnet bare er anbragt et sted, hvor der er mindre end fire personer. Det synes vi ikke.

Derudover vil jeg godt spørge Venstre i forhold til tilsyn: Der har været en del også offentlig polemik om tilsynene, hvor det pludselig – i hvert fald for mig selv – står klart, at når man vurderer barnets sag, behøver man nødvendigvis ikke have været ude og besøge barnet det sted, det faktisk er anbragt. Det synes både familieplejerne og KL er noget, der skal strammes op.

Så synes jeg ikke, vi kan være bekendt, at den politiske sagsbehandlingstid nu skal afvente den ene rapport efter den anden. Her er klare udtryk for, at der er noget, der skal strammes op.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg kan forstå, at fru Eva Kjer Hansen mener, at det går rigtig, rigtig godt. Jeg synes ellers, at både socialministeren og fru Eva Kjer Hansen nævnte SFI-rapporten, der påviste det modsatte. Der var et af de karakteristiske træk, at den enkelte socialrådgiver oplevede sig meget, meget ensom i hele sagsbehandlingsfasen. Men jeg kan forstå, at fru Eva Kjer Hansen ikke mener, at der skal komme en central inspiration til hjælp for denne type.

Så vil jeg spørge: Mener fru Eva Kjer Hansen, at anbringelsesstedet skal høres, når der træffes beslutning om, at barnet flyttes? Det er jo ikke sjældent, at vi kan læse i aviserne – vi har også fået indberetninger til både § 71-tilsynet og Socialudvalget – om, at man i kommunen træffer beslutning om at flytte barnet fra et sted til et andet, fordi det nu er det, mor vil nu, uden at man på noget tidspunkt overvejer at høre, hvordan det egentlig går med barnet på det pågældende anbringelsessted, i den skole, det i øvrigt frekventerer, osv. Mener fru Eva Kjer Hansen i og for sig godt, at hun kunne have støttet den pind?

(Kort bemærkning).

René Skau Björnsson (S):

Vi er som sagt enige i, at der er sket meget på det område de sidste 4-5 år, men det er jo et område, vi bliver nødt til at følge meget tæt hele tiden. Et af de områder, hvor det haster mere end andre steder inden for børn og unge, der bliver anbragt, er tilsynet med opholdssteder og plejefamilier.

Når nu rapporter viser, at her har vi et problem i kommunerne, og selv familieplejeforeningen i Danmark i et brev, som vi har fået i Folketingets Socialudvalg, siger, at det er særdeles påtrængende, at vi tager initiativ til at forbedre tilsynet med de her steder, hvorfor kan vi så ikke gøre noget hurtigst muligt?

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Til fru Sandy Brinck skal jeg sige, at jeg ikke støtter, at vi skal ændre på reglerne, sådan at magtanvendelsesreglerne også kommer til at gælde de steder, hvor der er under fire personer. Det gør jeg ikke, fordi det ville indebære en voldsom ændring af deres retsstilling i dag, hvor jeg mener, at de er bedre beskyttet, når reglerne ikke gælder.